

Oktober 2010

Hej!

I förra veckan kom det några elever på besök som lämnat oss och gått vidare till de högre skolåren.

De hade studiedag och ville vara med oss under den dagen, fantastiskt roligt! Och för oss fröknar rörande (en liten tår kom det allt fram hos både fröknar och rektor).

Större delen av dagen var de inne hos 4-5:an och hjälpte till. De berättade då om sin nya skola och hur de trivs där. Allt är mycket större, de har mer idrott på schemat då de är en idrottsprofilerad skola, de har längre dagar, de tycker om sin nya skola och de nya lärarna och de saknar oss. En elev som kom på besök några dagar senare sa " att komma hit är som att komma hem".

Framförallt framkom att det personliga ansvaret ökat betydligt. Ingen påminner om läxor, det får de hålla reda på själva genom att antingen skriva upp själva eller söka den informationen på skolans hemsida. Ingen påminner när rasten eller håltimmen är slut och inga vuxna är ute på "rastvakt" som det är här.

Detta får oss att titta på oss själva och vad vi kan göra för att än mer hjälpa och förbereda barnen inför sina högre skolår så att de inte blir chockade och disorienterade i onödan. Här behöver vi er hjälp!

Det bästa ni kan göra för era barn är att tidigt göra läxsituationen till en rutin i hemmet, att verkligen ge dem den där stunden av hela er själva. Resonera kring vad de har för läxa, när den ska vara färdig och tillbaka till skolan. Hjälプ dem så att de själva stoppar ner läxan i väskan. Följ upp i dialogen med barnet om de lämnade läxan till fröken o.s.v.

Tala gärna med barnen om deras rastsituationer. Hur har de det? Tar de ansvar för eventuella konflikter och sin del i det hela? Är de en del av resultatet eller är det ofta så att det är alla andra som gör fel? Hämtar de en fröken när det blir tokigt och de behöver vuxenhjälp?

Vi på skolan kan bli bättre på att inte serva för mycket. Ytterligare information om detta kommer från de enskilda lärarna beroende på ålder.

Kom ihåg att vi som arbetar på skolan finns om ni behöver hjälp eller kanske bara som ett bollplank i hur vi kan hjälpas åt. Målet för oss alla är ju att våra barn ska få en fantastisk framtid och att de utvecklas till ansvarsfulla och självständiga människor med friheten att kunna välja hur de vill leva sina liv! I min värld är det finaste vi kan ge våra barn. Ett liv där de själva kör bilen istället för att de alltid är passagerare.

Detta är en stor del i ansvarsdelen i vår värdegrund och filosofi.

Väl mött!

Eva